

Кафедра ботаніки Херсонського державного університету
Херсонське відділення Українського ботанічного товариства
Біосферний заповідник «Асканія–Нова» ім. Ф.Е.Фальц–Фейна УААН
Державне підприємство «Дослідне господарство «Новокаховське» Нікітського
ботанічного саду – Національного наукового центру УААН
Херсонське відділення Всеукраїнської асоціації біологів рослин
Херсонське відділення Українського товариства фізіологів рослин

**ІІ–Й ВІДКРИТИЙ З’ЇЗД
ФІТОБІОЛОГІВ ХЕРСОНЩИНИ**
(Херсон, 15 травня 2008 р.)

Збірник тез доповідей

Херсон - 2008

УДК 929ю581+582
ББК Е 52

Друкується за постановою Оргкомітету ІІ-го відкритого з'їзду фітобіологів Херсонщини
(прот. № 2 від 25.04.2008 р.)

Організаційний комітет з'їзду:

Ходосовцев О.Є. -	доктор біол. наук, професор (голова оргкомітету)
Члени оргкомітету:	
Бойко М.Ф. -	доктор біол. наук, професор
Дерев'янко В.М. -	канд. біол. наук
Мельник Р.П. -	канд. біол. наук, доцент
Шаповал В.В. -	канд. біол. наук
Гавриленко Н.О. -	канд. сільгосп. наук
Мойсіенко І.І. -	канд. біол. наук, доцент
Москов В.М. -	канд. біол. наук, доцент
Павлова Н.Р. -	канд. біол. наук, доцент
Венгер С.С. -	канд. біол. наук, доцент
Богдан О.В.	асистент

Редакційна колегія збірника тез доповідей:

Бойко М.Ф. -	доктор біол. наук, професор (відповідальний редактор)
Ходосовцев О.Є. -	доктор біол. наук, професор
Дубина Д.В. -	доктор біол. наук, професор
Орлюк А.П. -	доктор біол. наук, професор
Коржевський В.В. -	доктор біол. наук, професор
Работягов В.Д. -	доктор біол. наук, професор
Загороднюк Н.В. -	асистент (відповідальний секретар)

ІІ відкритий з'їзд фітобіологів Херсонщини (Херсон, 15 травня 2008 року). Збірник тез
доповідей (Відп. ред. М.Ф. Бойко). – Херсон: Айлант, 2008. – 92 с.

В збірнику друкуються тези доповідей, прочитаних на засіданнях ІІ відкритого з'їзду
фітобіологів Херсонщини. В них розглядаються актуальні питання фіторізноманіття,
охорони, раціонального використання рослинного світу, рослинництва, біології та екології
рослин.

УДК 929ю581+582
ББК Е 52

© Херсонський державний університет

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ «ФІТОРІЗНОМАНІТТЯ»

Антофеев В.В., Голубев В.Н. О влиянии выпущенного рельефа на микроклимат и продуктивность крымской нагорной луговой степи	6
Багрикова Н.А. Предварительный продромус растительности Крымского Присивашья	7
Богдан О.В. Еколо-ценотична характеристика лишайниковых угруповань порядку <i>Aleurostelia</i> Гірського Криму	10
Бойко М.Ф. До вивчення мохоподібних запроектованого Національного природного парку «Олешківські піски» (Херсонська область, Україна)	12
Бойко М.Ф., Мойсієнко І.І. Попередній список созофітів запроектованого Національного природного парку «Олешківські піски»	13
Бойко П.М. Фітосозологічна характеристика запроектованого ландшафтного заказника «Новокаїрська балка» (Херсонська область, Україна)	14
Бойко Т.О. Епіфітні лишайники природного заповідника «Єланецький степ»	15
Бондаренко О. Ю., Васильєва Т. В. Види – учасники демутаційних процесів пониззя межиріччя Дністер – Тилігул	16
Гавриленко Л.М. Лишайники дендропарку Херсонського державного аграрного університету	18
Гаврищенко Н.О. Збереження видів української флори, занесених до охоронних списків, у дендропарку „Асканія-Нова”	19
Губарь Л.М. Екологічна структура урбанофлори Нетішина та Острога за стійкістю до урбанізації	20
Дрогобич И.Е. “Защитной степи” Ф.Э.Фальц-фейна – 110 лет	21
Лубина Д.В., Тимошенко П.А. Синантропізація аренної рослинності Північного Причорномор'я	22
Едигарян А.А. Flora и растительность крымского побережья и ее сохранение	24
Ермолаева А.Ю. Состояние некоторых интродукционных популяций раритетных эфемероидов в ботаническом саду ОНУ	25
Зав'ялова Т.В. До вивчення епілітних лишайників Чернігівського району Запорізької області	27
Закароднюк Н.В. Мохоподібні „Зеленої кільця” (Керченський п-в, АР Крим)	27
Карнатовская М.Ю. Редкие виды нижнеднепровских арен, охраняемые на международном уровне	29
Коритнянська В. Г., Товстуха Н. І. Гриби порядку <i>Peronosporales</i> у ботанічному саду ОНУ ім. І. І. Мечникова	30
Красова О.О. До созологічної оцінки унікальних степових фітоценозів бассейну Нижнього Інгульця	30
Корженевский В.В., Никифоров А.Р. Природоохранное законодательство и зеленые насаждения населенных пунктов с участием растений видов Красной книги Украины	32
Мойсієнко І.І. Рослини північноамериканського походження водних та перезволожених місцезростань плавнів низького Дніпра	34

Зав'ялова Т.В.
**ДОСЛІДЖЕННЯ ЕПІЛІГІНІХ ЛІШАЙНИКІВ ЧЕРНІГІВСЬКОГО РАЙОНУ
ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ**
Херсонський державний університет, м. Херсон

Дослідження проводилися у Чернігівському районі Запорізької області протягом серединного вікуду у жовтні 2007 року. Лишайники та ліхенофільні гриби збиралися на супинених пілоненених ліній берега річки Кайнкулак. Вона є правою притокою р. Токмачки, прорізно-докембрійський фундамент і має довжину 21 км. Зібрані зразки визначалися у мікротипографії біоріноматигії кафедри ботаніки Херсонського державного університету.

За результатами досліджень модельної ділянки на березі р. Кайнкулак було ідентифіковано 27 таксонів (18 ліхенізованих та 9 ліхенофільних грибів). Новим для степової зони України виявився лишайник *Porpidea macrocarpa*.

Перша межа геоліторалі на модельній ділянці легко виділяється завдяки солям, які складаються більшити шаром 2-5 мм завтовшки поверх гранітних брил. На перший погляд те соля була без ознак колонізації будь якими лишайниками. Однак, при детальному вивченні було виявлено, що поверхня сольової кірки була вкрита мікроскопічною колонією чорнувато-оливковою сланиною *Collempodium angustum*. Це його друге місце поширення в Україні і перше на природних субстратах в Україні.

Домінуючими видами, які створювали зеленувато-сірий аспект угруповань у географічних місцевостаннях, були *Lecanora muralis*, *L. laatokaensis*, *L. rupicola*, *Aspicilia ciliata*, *Anthoparmelia conspersa*. Вільні від лишайників ділянки займав мікроскопічний гриб *Lichenothelia convexa*, плодові тіла якого утворювали чорні розсіяні дрібні крапки на поверхні гранітів. Усього два ліхенофільних гриби (*Lichenostigma cosmopolitans* на *Anthoparmelia conspersa* та *Vouauxiomices sp.*) були знайдені у цій зоні.

Певна смуга між терестриальною та верхньою межею власне геоліторальної зони, з видами, які нашарувалися на граніт, колонізувалася піонерними кальцефільними лишайниками, серед яких *Candelariella aurella*, *Caloplaca decipiens*, *Lecanora dispersa*, *Anthelia elegans*. Останній вид був вражений трьома видами незавершених ліхенофільних грибів, які вдалося визначити тільки до роду. Можливо, що в екстремальних умовах флюшин, лишайники з послабленими і частіше ушкоджуються ліхенофільними грибами.

Таким чином, представлений результати є першим кроком до пізнання ліхенобіоти супинених лишайників по берегах степових річок.

Загороднюк Н.В.
**МОХОПОДІБНІ „ЗЕЛЕНОГО КІЛЬЦЯ“
(КЕРЧЕНСЬКИЙ П-В, АР КРИМ)**
Херсонський державний університет, м. Херсон

В процесі вивчення структурних особливостей біофлори Рівнинного Криму нами був встановлений ряд штучно створених деревних ценозів. Одним з них є так зване «Зелене Кільце» – лісопаркове насадження площею близько 170 га, розташоване поряд з смт. Леніноградським Колодязів, Ленінський р-н, Керченський п-в, АР Крим. Початок створення цього антропоцену припадає на 60-ті роки минулого століття. Тут висаджені *Pinus pallasiana*, *Ulmus carpifolia*, *Acer campestre*, *Ailanthus altissima*, *Gleditsia triacanthos*, трапляються піонерні чистих насаджень *Quercus robur*. В підліску зростають *Cotinus coggygria*, *Eleagnus angustifolia*, *Rosa canina*. Як домішки до основного деревостану, в лісопарку зростають *Liquidambar regia*, *Morus alba*, *M. nigra*, *Cerasus vulgaris*, *Prunus divaricata*, *Malus domestica*, *Armeniaca vulgaris*. Лісовий масив «Зелене Кільце» – об'єкт природно-заповідного фонду АР Крим. В 1969 році насадження було оголошено пам'яткою природи, а з 1980 року це – пісочний заказник місцевого значення (Заповедные ландшафты..., 2004).

В складі біофлори лісопаркового насадження нами було ідентифіковано 18 видів та 3 рідкісні мохоподібні, що належать до 16 родів, 10 родин, 6 порядків, 2 відділів

безсудинних спорових рослин. Відділ *Hepatophyta* представлений епіфітним юнгерманієвим печеночником *Frullania dilatata* (L.) Dum., 18 видів – листостеблові мохи відділу *Bryophyta*. На рівні родин найбільшим видовим різноманіттям характеризується *Pottiaceae* (6 видів, 33,3%), провідна по біофлорі Рівнинного Криму в цілому (Загороднюк, 2006; Загороднюк, Бойко, 2006). По 3 види (і по 15,8% відповідно) припадає на долю *Brachytheciaceae* та *Orthotrichaceae*; 7 родин (70,0%) – моновидові. На рівні родів панівне положення займає рід *Orthotrichum* (3 види, 15,8%), решта (15 родів, 93,6% від їх загальної кількості) – моновидові.

В систематичній структурі біофлори „Зеленого кільця”, попри невелику кількість видів, простежується типове для флори мохоподібних Рівнинного Криму переважання родин *Pottiaceae*, *Brachytheciaceae* та *Orthotrichaceae*, причому остання родина піднялась на 3-те місце, хоча д біофлорі в цілому вона обіймає 4-те, поступаючись родині *Bryaceae* (Загороднюк, Бойко, 2006). На наш погляд, причиною є те, що флора мохоподібних дослідженого штучного деревного ценозу спонтанно сформувалась з видів, притаманних насамперед місцевим природним ценозам, якими в даному випадку є степи, флорокомплекси відслонень вапняків і піщаників, а також чагарникові зарості. І тут важливим моментом є дослідження субстратної приуроченості цих 18 видів мохів. В межах дослідженого фітоценозу вони розподілились по чотирьох специфічних субстратах:

1. Оголений лісовий ґрунт. На цьому субстраті зростають загалом 9 видів мохоподібних. Домінантами покриву є *Homalothecium lutescens* (Hedw.) Robins. (на окремих ділянках його проективне покриття сягає 70,0%) та *Oxyrrhynchium hians* (Hedw.) Loeske (проективне покриття цього виду не перевищує 5,0%, але він трапляється на кожній з досліджених ділянок). Визначені види характеризуються широкою екологічною амплітудою, однак віддають перевагу ділянкам з помірним зваженням і здатні переносити затінення. Трапляються в Рівнинному Криму як компоненти біофлори вапнякових відслонень, чагарниковых заростей, трав'янистих пологих скилів. Також безпосередньо на ґрунті зростають *Phascum cuspidatum* var. *pilipherum* (Hedw.) Loeske et Tayl., *Tortula lanceola* R.H. Zander, *Pterygoneurum subsessile* (Brid.) Jur., *Weissia longifolia* Mitt. (їх проективне покриття коливається в межах 1-3%) – класичні степові ефемери, що оселилися на ділянках утримання вологи. 3 види, виявлені тут – *Barbula unguiculata* Hedw., *Bryum capillare* Hedw., *Leskeia polycarpa* Hedw. – трапляються в Рівнинному Криму на різних субстратах як природного, так і антропогенного походження майже усіх ценозах.

2. Кора стовбурів і гілок листяних дерев (*Fraxinus excelsior*, *Malus domestica*, *Gymnocladus dioica*). Для мохоподібних це досить екстремальний субстрат, попри це, на корі живих дерев виявлено 11 видів мохів. Серед них виявилися класичні епіфіти (*Leucodon sciuroides* (Hedw.) Schwaegr.), види широкої екології (*Barbula unguiculata*) та епігейні мохи, що потрапили на кору випадково, як-то *Symtrichia ruralis* (Hedw.) F.Weber & D.Moh. та *S. ruralis* var. *ruraliformis* (*Tortula ruraliformis* (Besch.) Grount). Домінантами мохового покриву тут виявилися *Orthotrichum diaphanum* Brid., *O. pumilum* Sw., *O. speciosum* Nees, а також (в різних комбінаціях) *Hypnum cupressiforme* Hedw., *H. cypressiforme* var. *lacunosum*, *Brachytheciastrum velutinum* (Hedw.) Ignatov & Huttunen, *Campylophyllum sommrefeltii* (Myrin) Hedenäs.

3. Гниюча кора листяних дерев (*Gymnocladus dioica*), що відслонюється. В межах „Зеленого кільця” до цього субстрату виявлені приуроченими *Orthotrichum diaphanum*, *O. pumilum*, *O. speciosum*. Їх подушечки були дуже потужними, а проективне покриття на описаних пробних ділянках епіфітного субстрату подекуди сягало 25,0%.

4. Основа стовбура листяних дерев (*Fraxinus excelsior*, *Malus domestica*, *Gymnocladus dioica*). Досить привабливий для мохів субстрат. Тут має місце накопичення поживних речовин завдяки часточкам ґрунту, що потрапляють в тріщини кори, утримання вологи (порівняно зі стовбуром того ж дерева), окрім того, цей субстрат відносно стабільний (порівняно з ґрунтом). В межах насадження „Зелене кільце” на основах стовбурів листяних дерев зростало 7 видів. В складі мохового покриву переважали *Orthotrichum diaphanum*, *Frullania dilatata*, *Campylophyllum sommrefeltii*, *Leucodon sciuroides*. Також визначений субстрат є місцем зростання *Bryum capillare*, *Orthotrichum pumilum*, *Brachytheciastrum velutinum*.

Тобто в цілому 9 видів, що складає 50,0% цієї локальної біофлори, були зібрані тільки по грунті. Це представники родів *Barbula*, *Bryum*, *Oxyrrhynchium*, *Homalothecium*, *Tortula*, *Pterygoneurum*, *Syntrichia*, *Weissia*, що зростають на території Рівнинного півострова як в складі природних ценозів, так і на ділянках, що зазнали антропогенного впливу (Бойко, 2006). 10 видів (55,5%) зростають на живій і гниючій корі листяних дерев, які вже були знайдені в складі штучних деревних ценозів Керченського півострова, наприклад, місцевих парків (Загороднюк, Бойко, 2006). І якщо таки види, як *Brachytheciastrum velutinum*, *Orthotrichum diaphanum*, *Leskeia polycarpa* зустрічалися нами в складі природних фрагментів лісівшироких відслонень чи чагарниківих заростей, то *Hypnum cypresiforme*, *Obolaria rutilum*, *Orthotrichum speciosum*, *Frullania dilatata*, *Leucodon sciuroides* виявлені тільки по території дослідження лише в штучних деревних ценозах. Вони не є рідкісними, це структури мохоподібні, зазвичай для листяних лісів Керченсько-Таманського регіону і гірської частини Криму, і неодноразово наводилися раніше для Гірського Криму та Південного берега Криму (Партика, 2005). Останній факт вказує на те, що завдяки створенню штучних лісівшироких зникає не лише флора судинних рослин даної території, але і її біофлора. Шматердженням є те, що 9 видів мохоподібних лісопаркового насадження "Борисівка" є починами для біофлори Рівнинного Криму.

Карнатовская М.Ю.

ГРУППЕ ШІДЫ НИЖНEDНЕПРОВСКИХ АРЕН, ОХРАНЯЕМЫЕ НА МЕЖДУНАРОДНОМ УРОВНЕ

Государственное предприятие опытное хозяйство «Новокаховское» Никитского ботанического сада - Национального научного центра УАН, г. Новая Каховка

Благоприятные отложения, обогащенные илистыми фракциями, Нижнеднепровские пески входят по составу плодородны. Это благоприятствовало естественному появлению разнообразной древесной, кустарниковой и травянистой растительности и множество различных представителей животного мира. Как свидетельствуют археологические раскопки, в относительно недалеком прошлом на обширных песчаных пространствах Нижнеднепровья произрастали высокопроизводительные сосново-дубовые леса с подлеском из лещины и других пород. Впоследствии эти леса были вырублены деревоизделиями или истреблены огнем бесчисленных пожаров, а их площади превращены в пустыни.

Промифитные местообитания отличаются высокой специфичностью экологических условий и в силу особенностей рельефа и почвы, они мало пригодны для хозяйственного освоения и передко вообще труднодоступны. Это способствовало их превращению в естественные резерваты для целого ряда редких и исчезающих видов.

В настоящее время Нижнеднепровские пески сильно трансформированы - около 70% площадей занято искусственными насаждениями сосны, что не могло не сказаться на состоянии фауны и растительности. В результате проведенной лесомелиорации естественных фрагментов растительного покрова осталось довольно мало.

На территории Нижнеднепровских песков произрастает 31 редкий вид, имеющий статус. Из них 14 видов охраняются на международном уровне.

В Міжнародний Красний список Международного союза охорани природи и природных ресурсів (1998 г.) занесено 4 вида: *Agropyron dasyanthum*, *Allium regelianum*, *Goniolimon polystachys*, *Thymus borysthenicus*. В Конвенцию о международной торговле видами дикой фауны и флоры, которые находятся под угрозой исчезновения (1973 г.) 5 видов: *Orchis pallens*, *O. fragrans*, *O. morio*, *O. palustris*, *O. picia*. В Конвенцию о сохранении дикой фауны и флоры и природной среды в Европе (1979 г.) 1 вид - *Salvinia natans*. В Європейский Красний список (1991 г.) 4 вида: *Rumex ucrainicus*, *Senecio borysthenicus*, *Tragopogon boryi*, *Urtica kioviensis*.

Все это говорит об уникальности и ценности данной территории и требует контроля на государственном уровне за использованием Нижнеднепровских песков, с целью сохранения